

Overlooked No More: Ruth's Long Shadow

Congregation Rinat Yisrael - May 27, 2019

1

Book of Ruth as Prologue

1. Ruth 4:17-22

And the women neighbors gave him a name, saying, "A son is born to Naomi!" They named him Obed; he was the father of Jesse, father of David. This is the line of Perez: Perez begot ... Salmon begot Boaz, Boaz begot Obed, Obed begot Jesse, and Jesse begot David.

וּתְקַרְאָנָהּ לוֹ הַשְּׂכֵנֹת שֵׁם לְאִמֵּר יֶלֶד-בֶּן לְנַעֲמִי
וּתְקַרְאָנָהּ שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי-יִשִׁי אָבִי דָּוִד: וְאֵלֶּה
תּוֹלְדוֹת פְּרָץ פְּרָץ הוֹלִיד אֶת-חֲצֹרֹן: ... וְשִׁלְמוֹן
הוֹלִיד אֶת-בְּעֵז וּבְעֵז הוֹלִיד אֶת-עוֹבֵד: וְעוֹבֵד
הוֹלִיד אֶת-יִשִׁי וְיִשִׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד:

2. Bamidbar Rabba 2:21

The Torah uses the term 'toldos' (generations) in cases where God concerns Himself with to establish a nation or a chain of ancestry. There are 12 such cases, from Creation through Adam, Noah, etc. 'And these are the generations of Peretz – to establish the chain of kingship from him.

כָּל מִי שֶׁהִמְקוֹם מִתְעַסֵּק בּוֹ לְהַעֲמִיד מִמֶּנּוּ אִמָּה אוֹ
שְׁלֹשֶׁת יוֹחֲסִין... כְּעִנְיָן הַזֶּה לְכַתֵּב בּוֹ תּוֹלְדוֹת, שֶׁכָּן
אֵת מוֹצֵא שְׁתֵּים עָשָׂר תּוֹלְדוֹת בְּפִתּוּבִים, הָרֵאשׁוֹן:
אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם,
אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת נֹחַ... וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פְּרָץ, לְהַעֲמִיד
שְׁלֹשֶׁת הַמַּלְכוּת הַיְמָנִי,

David's Missing Lineage

3. Samuel I 16:1-13

And God said to Samuel, "How long will you grieve over Saul, since I have rejected him as king over Israel? Fill your horn with oil and set out; I am sending you to Jesse the Bethlehemite, for I have decided on one of his sons to be king." ...Invite Jesse to the sacrificial feast, and then I will make known to you what you shall do; you shall anoint for Me the one I point out to you." ...Thus Jesse presented seven of his sons before Samuel, and Samuel said to Jesse, "God has not chosen any of these." Then Samuel asked Jesse, "Are these all the boys you have?" He replied, "There is still the youngest; he is tending the flock." And Samuel said to Jesse, "Send someone to bring him, for we will not sit down to eat until he gets here." So they sent and brought him. He was ruddy-cheeked, bright-eyed, and handsome. And God said, "Rise and anoint him, for this is the one." Samuel took the horn of oil and anointed him in the presence of his brothers; and the spirit of God gripped David from that day on. Samuel then set out for Ramah.

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-שְׁמוּאֵל עַד-מַתִּי אֶתָּה מִתְאַבֵּל
אֶל-שָׂאוּל וְאֲנִי מֵאַסְתִּיו מִמֶּלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל מִלֵּא
קַרְנֶךָ שֶׁמֶן וְלֶךָ אֲשַׁלְחֶךָ אֶל-יִשִׁי בֵּית-הַלְחֲמִי
כִּי-רֵאִיתִי בְּבָנָיו לִי מֶלֶךְ: ... וְקִרְאתָ לְיִשִׁי בְּזָבַח
וְאֲנִי אוֹדִיעֶךָ אֵת אֲשֶׁר-תַּעֲשֶׂה וּמִשְׁחֶת לִי אֵת
אֲשֶׁר-אִמַּר אֵלַיךָ: ... וַיַּעֲבֵר יִשִׁי שְׁבַעַת בָּנָיו לִפְנֵי
שְׁמוּאֵל וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יִשִׁי לֹא-בָחַר יְהוָה
בְּאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל-יִשִׁי הֲתָמוּ הַנְּעָרִים
וַיֹּאמֶר עוֹד שָׂאֵר הַקִּטָּן וְהִנֵּה רֹעֶה בְּצֹאן וַיֹּאמֶר
שְׁמוּאֵל אֶל-יִשִׁי שְׁלַח וְקָחְנוּ כִּי לֹא-נֹסֵב
עַד-בָּאוּ פֹה: וַיִּשְׁלַח וַיְבִיאוּהוּ וְהוּא אֲדָמוֹנִי
עַם-יִפֶּה עֵינָיִם וְטוֹב רֵאִי (פ) וַיֹּאמֶר יְהוָה קוּם
מִשְׁחֵהוּ כִּי-זֶה הוּא: וַיִּקַּח שְׁמוּאֵל אֶת-קֶרֶן
הַשֶּׁמֶן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ בְּקֶרֶב אָחִיו וַתִּצְלַח
רוּחַ-יְהוָה אֶל-דָּוִד מֵהַיּוֹם הַהוּא וּמִעַלְהָ וַיִּקַּם
שְׁמוּאֵל וַיֵּלֶךְ הַרְמָתָה:

4. Samuel I 17:55-58

When Saul saw David going out to assault the Philistine, he asked his army commander Abner, "Whose son is that boy, Abner?" And Abner replied, "By your life, Your Majesty, I do not know." "Then find out whose son that young fellow is," the king ordered. So when David returned after killing the Philistine, Abner took him and brought him to Saul, with the head of the Philistine still in his hand. Saul said to him, "Whose son are you, my boy?" And David answered, "The son of your servant Jesse the Bethlehemite."

וְכִרְאוֹת שָׂאוּל אֶת-דָּוִד יֵצֵא לְקִרְאת הַפְּלִשְׁתִּי
אָמַר אֶל-אַבְנֵר שֶׁר הַצָּבָא בֶן-מִי-זֶה הַנַּעַר
אַבְנֵר וַיֹּאמֶר אַבְנֵר חִי-נִפְשֶׁךָ הַמֶּלֶךְ
אִם-יָדַעְתִּי: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ שָׂאֵל אֶתָּה בֶן-מִי-זֶה
הָעַלָּם: וְכִשְׁבוּ דָוִד מֵהַפּוֹת אֶת-הַפְּלִשְׁתִּי וַיִּקַּח
אֹתוֹ אַבְנֵר וַיְבִיאוּהוּ לִפְנֵי שָׂאוּל וְרֵאשׁ הַפְּלִשְׁתִּי
בְּיָדוֹ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו שָׂאוּל בֶּן-מִי אַתָּה הַנַּעַר
וַיֹּאמֶר דָּוִד בֶּן-עַבְדְּךָ יִשִׁי בֵּית הַלְחֲמִי:

5. Rashi

Did he not recognize him? Is it not stated, "He loved him very much and he became his arms bearer"? But, he saw him behaving in a kingly manner....Do'eg said to him, 'Before you ask whether or not he is descended from a family which qualifies him for the throne, ask whether or not he is qualified to enter into the congregation because he is descended from Rus the Mo'avite.' Avneir responded to him, 'We have learned that an Ammonite [is forbidden] but not a female Ammonite [the same for a female Moavite].'

בן מי זה הנער. וכי לא היה מכירו, והלא כתיב (לעיל טז כא): ויאבהו מאד ויהי לו נושא כליו, אלא ראהו מתנהג בטכסיסי מלכות...אמר לו דואג: עד שאתה שואל אם בא ממשפחה שיהא הוא הגון למלכות אם לאו, שאל אם ראוי לבא בקהל אם לאו, שהרי מרות המואביה בא. אמר לו אבנר: שנינו עמוני ולא עמונית. .

6. Malbim

Since Shaul had promised to marry his daughter to the one who conquered the Pelishti, once David volunteered to fight it occurred to Shaul that he might need to fulfill his vow. He therefore immediately looked after the honor of his family and asked about David's lineage and qualities (not his father's name). He asked Avner if David's family was worth of marrying into the king's family, and Avner did not know –for Yishai's honor was not then known.

לפי הפשט, אחר ששאל הבטיח לתת את בתו להמנצח את הפלשתי, אז תיכף בהתנדב דוד ללחום אתו עלה על לבו כי בהכרח יצטרך לשלם נדרו ולתת לו את בתו, ולכן דרש תיכף על כבוד בית אביו, לא לדעת שמו, כי ידע ששם אביו ישי, רק לדעת יחוסו ומעלתו, ואמר בן מי זה הנער אבנר, הוא, אם אביו מיוחס נכבד ונשוא פנים ראוי שיתחתן עם המלך, ואבנר לא ידע מענה על זה כי כבוד ישי לא נודע אז :

7. Samuel I 25:10-11

Nabal answered David's servants, "Who is David? Who is the son of Jesse?" There are many slaves nowadays who run away from their masters. Should I then take my bread and my water, and the meat that I slaughtered for my own shearers, and give them to men who come from I don't know where?"

ויען נבל את עבדי דוד ויאמר מי דוד ומי בן ישי היום רבו עבדים המתפרצים איש מפני אדניו: ולקחתי את לחמי ואת מימי ואת טבחי אשר טבחי לגזזי ונתתי לאנשים אשר לא ידעתי אי מזה המה:

8. Rashi

Who is Dovid. Of what importance is he that I should give him mine? Is he not descended from Rus the Moavite?

מי דוד. מה הוא חשוב שאתן לו את שלי, הלא מרות המואביה בא:

9. Samuel II 23:1

These are the last words of David: The utterance of David son of Jesse, The utterance of the man set on high, The anointed of the God of Jacob, The favorite of the songs of Israel:

ואלה דברי דוד האחרנים נאם דוד בן ישי ונאם הגבר הקם על משים אלהי יעקב ונעים זמרות ישראל:

10. I Chronicles 10:14

And he (Saul) did not seek advice of the LORD; so He had him slain and the kingdom transferred to David son of Jesse.

ולא דרש ביהוה וימיתהו ויסב את המלוכה לדויד בן ישי:

OVERLOOKED

Since 1851, obituaries in The New York Times have been dominated by white men. Now, we're adding the stories of other remarkable people.

11. Medrash Rabba

מכאן אמרו לא מתה רות המואביה עד שראתה שלמה בן בנה
יושב ודן דינן של זונות הה"ד (מלכים ב ב) וישם בסא לאם
המלך זו בת שבע, ותשב לימינו זו רות המואביה, רבי מנחם

Ruth the Moabite did not die until she saw Shlomo her grandson sitting and judging the case of the harlots, as it is written (Kings II:2) "And he placed a chair for the king's mother – this is Bath Sheba; and she sat to his right – this is Ruth the Moabite"

R. Yonatan explained: "Six kernels" – refers to David; "Come here" – Come close to royalty..."and eat from the bread" – this is the bread of royalty..."And she sat to the side of the reapers" – for the kingship was captured from him (David) for a time..."And he handed her parched grain" – for his kingship returned...

(ה) ויאמר לה בועז לעת האכל נשי הלם רבי יונהן פתר
בה שית שטין • מדבר בדוד גשי הלום קרובי
למלכות ואין הלום אלא מלכות הה"ד (ש"ב ז) כי הכיאותני
עד הלום, ואכלת מן הלחם זו לחסה של מלכות, ומבלת פתך
בחוסין אלו היסורין שנאמר (תהלים ז) ה' אל באפך תוכיחני,
ותשב מצד הקיצרים שנוצרה ממנו המלכות לשיעה דאמר רב
הונא כל אותן ששה חדשים שהיה דוד בורח מפני אבשלום לא
עלו מן המנין שהיה מתכפר לו בשעירה כהריוט, ויצבט לה
קלי שחור לו מלכותו שנאמי (תהלים ב) עתה ידעתי כי הישיע

Like Grandmother, Like Grandson

12. Ruth 2:10-14

Then she fell on her face, and bowed to the ground, and said to him: 'Why have I found favor in your eyes, that you should recognize me, and I am a foreigner...Then she said: 'Let me find favor in your sight, my lord; for you have comforted me, and you have spoken to the heart of your servant, though I am not [worthy] as one of your servants.'

ותפל, על-פניה, ותשתחו, ארצה; ותאמר אליו,
מדוע מצאתי חן בעיניך להפירני--ואנכי, נכריה.
... ותאמר אמצא-חן בעיניך אדני, כי נחמתני,
וכי דברת, על-לב שפסתי; ואנכי לא אהיה,
כאחת שפחתי.

13. Samuel I 18:17-23

17 And Saul said to David: 'Behold my elder daughter Merab, will I give thee to wife...18 And David said to Saul: 'Who am I, and what is my life, or my father's family in Israel, that I should be son-in-law to the king?' 19 But it came to pass at the time when Merab Saul's daughter should have been given to David, that she was given unto Adriel the Meholathite to wife. 20 And Michal Saul's daughter loved David; and they told Saul, and the thing pleased him. 22 And Saul commanded his servants: 'Speak with David secretly, and say: Behold, the king hath delight in thee, and all his servants love thee; now therefore be the king's son-in-law.' 23 And Saul's servants spoke those words in the ears of David. And David said: Is it to you a light thing to be the king's son-in-law, seeing that I am a poor man, and lightly esteemed?

. יז ויאמר שאול אל-דוד, הנה בתי הגדולה מרב
אתה איתן-לך לאשה-... יח ויאמר דוד אל-שאול,
מי אנכי ומי חיי, משפחת אבי, בישראל--כי-
אהיה חתן, למלך. יט והי, בעת תת את-מרב
בת-שאול--לדוד; והיא נתנה לעדריאל המחלתי,
לאשה. כ ותאהב מיכל בת-שאול, את-דוד; ויגדו
לשאול, וישר הדבר בעיניו...כב ויצו שאול את-
עבדו, ודברו אל-דוד בלט לאמר, הנה חפץ בך
המלך, וכל-עבדיו אהבוך; ועתה, התחתן
במלך. כג וידברו עבדי שאול, באזני דוד, את-
הדברים, האלה; ויאמר דוד, הנקלה בעיניכם
התחתן במלך, ואנכי, איש-רש ונקלה.

14. Samuel II 6

14 And David danced before God with all his might; and David was girded with a linen ephod. ...**16** And it was so, as the ark of God came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before God; and she despised him in her heart... **20** Then David returned to bless his household. And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How honored the king of Israel is today, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovers himself!' **21** And David said to Michal: 'Before God, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of God, over Israel, before God will I make merry. **22** And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight; and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour.' **23** And Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death.

יָד וְדוֹד מְכַרְכֵּר בְּכָל-עֵז, לִפְנֵי יְהוָה; וְדוֹד, חָגוּר אֶפֹּד בָּד. ... טַט וְהָיָה אֲרוֹן יְהוָה, בָּא עִיר דָּוִד; וּמִיכַל בַּת-שָׁאוּל נִשְׁקָפָה בְּעַד הַחֲלוֹן, וַתִּרְאֵהוּ אֶת-הַמֶּלֶךְ דָּוִד מִפְּזֵז וּמִמְכַרְכֵּר לִפְנֵי יְהוָה, וַתִּבְזֶה לוֹ, בַּלְבָּהּ. ... כ וַיֵּשֶׁב דָּוִד, לְבָרֶךְ אֶת-בֵּיתוֹ; וַתֵּצֵא מִיכַל בַּת-שָׁאוּל, לִקְרַאת דָּוִד, וַתֹּאמֶר מֵה-נִכְבַּד הַיּוֹם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִגְלָה הַיּוֹם לְעֵינֵי אֲמָהוֹת עַבְדָּיו, כְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת אֶחָד הַרְקִים. כֹּא וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-מִיכַל, לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בָּחַר-בִּי מֵאֲבִיךָ וּמִכָּל-בֵּיתוֹ, לְצִוֹת אֹתִי נָגִיד עַל-עַם יְהוָה עַל-יִשְׂרָאֵל; וְשִׁחַקְתִּי, לִפְנֵי יְהוָה. כִּב וּנְקַלְתִּי עוֹד מִזֹּאת, וְהֵייתִי שֹׁפֵל בְּעֵינֵי; וְעַם-הָאֲמָהוֹת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי, עִמָּם אֲכַבְדָּהּ. כג וּלְמִיכַל, בַּת-שָׁאוּל, לֹא-הָיָה לָהּ, יָלֵד--עַד, יוֹם מוֹתָהּ.

15. Ruth 1:8

וַתֹּאמֶר נְעָמִי, לְשֵׁתִי כַלְתֵּיהָ, לְכִנָּה שְׁבָנָה, אִשָּׁה לְבֵית אִמָּה יַעֲשׂ יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד, כְּאֲשֶׁר עָשִׂיתֶם

עַם-הַמַּתִּים וְעַמְדִי. And Naomi said unto her two daughters-in-law: 'Go, return each of you to her mother's house; the LORD deal kindly with you, as ye have dealt with the dead, and with me.

16. Ruth 3:9-10

ט וַיֹּאמֶר, מִי-אַתְּ; וַתֹּאמֶר, אֲנֹכִי רוּת אֲמַתְּךָ וּפְרִשְׁתְּ כַנֹּפֶךְ עַל-אֲמַתְּךָ, כִּי גֹאֵל אַתָּה. י וַיֹּאמֶר, בְּרוּכָה אַתְּ לַיהוָה בְּתִי הַיְטִבְתְּ חֶסֶדְךָ הָאֲחֵרוֹן, מִן-הָרִאשׁוֹן: לְבַלְתִּי-לָכֶת, אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים אִם-דָּל, וְאִם-עָשִׁיר

9 And he said, "Who are you?" And she said, "I am Ruth, your handmaid, and you shall spread your skirt over your handmaid, for you are a near kinsman." **10** And he said, "May you be blessed God, my daughter; your latest act of kindness is greater than the first, not to follow the young men, whether poor or rich.

17. Samuel II:1

11 Then David took hold on his clothes, and rent them; and likewise all the men that were with him. **12** And they wailed, and wept, and fasted until even, for Saul, and for Jonathan his son, and for the people of God, and for the house of Israel; because they were fallen by the sword. **13** And David said to the young man that told him: 'Whence art thou?' And he answered: 'I am the son of an Amalekite stranger.' **14** And David said unto him: 'How were you not afraid to put forth thy hand to destroy God's anointed?' **15** And David called one of the young men, and said: 'Go near, and fall upon him.' And he smote him that he died ... **17** And David lamented with this lamentation over Saul and over Jonathan his son, Saul and Jonathan, the lovely and the pleasant in their lives, even in their death they were not divided; they were swifter than eagles, they were stronger than lions.

יֵא וַיִּחַזַק דָּוִד בְּבִגְדוֹ, וַיִּקְרַעֵם; וְגַם כָּל-הָאֲנָשִׁים, אֲשֶׁר אִתּוֹ. יב וַיִּסְפְּדוּ, וַיִּבְכּוּ, וַיִּצְמוּ, עַד-הָעֶרֶב: עַל-שָׁאוּל וְעַל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ, וְעַל-עַם יְהוָה וְעַל-בֵּית יִשְׂרָאֵל—כִּי נָפְלוּ, בַּחֶרֶב. יג וַיֹּאמֶר דָּוִד, אֶל-הַנֶּעַר הַמְגִיד לוֹ, אִי מְזֵה, אַתָּה; וַיֹּאמֶר, בֶּן-אִישׁ גֵּר עַמְלִקִּי אֲנִכִּי. יד וַיֹּאמֶר אֵלָיו, דָּוִד: אֵיךְ, לֹא יִרְאֶה, לְשַׁלַּח יָדְךָ, לְשַׁחַת אֶת-מְשִׁיחַ יְהוָה. טו וַיִּקְרָא דָּוִד, לְאֶחָד מִהַנְּעָרִים, וַיֹּאמֶר, גֵּשׁ פְּגַע-בּוֹ; וַיַּכֵּהוּ, וַיָּמָת. ...וַיִּקְנֶן דָּוִד, אֶת-הַקִּינָה הַזֹּאת, עַל-שָׁאוּל, וְעַל-יְהוֹנָתָן בְּנוֹ. כג שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן, הַנְּאֻהָבִים וְהַנְּעִימִם בְּחַיֵּיהֶם, וּבְמוֹתָם, לֹא נִפְרְדוּ; מִנְּשָׁרִים קָלוּ, מֵאֲרִיֹת גְּבָרוּ.

18. Samuel II 2

4 ...And they told David, saying: 'The men of Jabesh-gilead were they that buried Saul.' 5 And David sent messengers unto the men of Jabesh-gilead, and said unto them: 'Blessed be ye of the LORD, that ye have shown this kindness unto your lord, even unto Saul, and have buried him. 6 And now the LORD show kindness and truth unto you; and I also will requite you this kindness, because ye have done this thing.

19. Samuel II 9

3 And the king said: 'Is there not yet any of the house of Saul, that I may show the kindness of God unto him?' And Ziba said unto the king: 'Jonathan hath yet a son, who is lame on his feet.' 4 And the king said unto him: 'Where is he?' And Ziba said unto the king: 'Behold, he is in the house of Machir the son of Ammiel, in Lo-debar.' ...6 And Mephibosheth, the son of Jonathan, the son of Saul, came unto David, and fell on his face, and prostrated himself. And David said: 'Mephibosheth!' And he answered: 'Behold thy servant!' 7 And David said unto him: 'Fear not; for I will surely show thee kindness for Jonathan thy father's sake, and will restore thee all the land of Saul thy father; and thou shalt eat bread at my table continually.' 8 And he bowed down, and said: 'What is thy servant, that thou shouldst look upon such a dead dog as I am?'

A King for God Alone

20. Radak

For me a king. It does not say “as a king for Israel”, meaning – he will exist to serve Me and will listen to all that I command him. He will not be like Shaul, who violated My command.

21. Sifrei Bamidbar 82:1

The word “li” (“for me”) connotes something that lasts forever – examples include the kohanim, Leviim, Israel, first born, mikdash, altar,...and the monarchy.

ד ... וַיִּגְדּוּ לְדָוִד, לֵאמֹר, אֲנָשֵׁי יַבֵּשׁ גִּלְעָד, אֲשֶׁר קָבְרוּ אֶת-שָׁאוּל. ה וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים, אֶל-אֲנָשֵׁי יַבֵּשׁ גִּלְעָד; וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם, בְּרַכִּים אַתֶּם לַיהוָה, אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם הַחֶסֶד הַזֶּה עִם-אֲדֹנֵיכֶם עִם-שָׁאוּל, וַתִּקְבְּרוּ אֹתוֹ. ו וַעֲתָה, יַעַשׂ-יְהוָה עִמָּכֶם חֶסֶד וָאֱמֶת; וְגַם אֲנֹכִי, אַעֲשֶׂה אִתְּכֶם הַטּוֹבָה הַזֹּאת, אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם, הַדָּבָר הַזֶּה.

ג וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, הַאֲפֹס עוֹד אִישׁ לְבֵית שָׁאוּל, וְאַעֲשֶׂה עִמּוֹ, חֶסֶד אֱלֹהִים; וַיֹּאמֶר צִיבָא אֶל-הַמֶּלֶךְ, עוֹד בֶּן לַיהוֹנָתָן נָכָה רַגְלָיִם. ד וַיֹּאמֶר-לוֹ הַמֶּלֶךְ, אֵיפֹה הוּא; וַיֹּאמֶר צִיבָא, אֶל-הַמֶּלֶךְ, הִנֵּה-הוּא בֵּית מְכִיר בֶּן-עַמְיָאֵל, בְּלוֹ דְבָר. ו... וַיָּבֹא מְפִיבֹשֶׁת בֶּן-יְהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל, אֶל-דָּוִד, וַיִּפֹּל עַל-פָּנָיו, וַיִּשְׁתַּחֲוֶה; וַיֹּאמֶר דָּוִד מְפִיבֹשֶׁת, וַיֹּאמֶר הִנֵּה עִבְדְּךָ. ז וַיֹּאמֶר לוֹ דָּוִד אֶל-תִּירָא, כִּי עָשִׂה אֲעֲשֶׂה עִמָּךְ חֶסֶד בְּעִבּוֹר יְהוֹנָתָן אֲבִיךָ, וְהִשְׁבַּתִּי לְךָ, אֶת-כָּל-שְׂדֵה שָׁאוּל אֲבִיךָ; וְאַתָּה, תֹּאכַל לֶחֶם עַל-שֻׁלְחָנִי--תָּמִיד. ח וַיִּשְׁתַּחֲוֶה, וַיֹּאמֶר מָה עִבְדְּךָ: כִּי פָנִיתָ, אֶל-הַפֶּלֶב הַמֵּת אֲשֶׁר כְּמוֹנִי.

לי מלך. ולא אמר לישראל מלך ר"ל לי שיהיה לעבודתי וישמע אלי לכל אשר אצוונו לא כשאוול שעבר על מצותי:

נתיי לך: אספה לי. שתהא סנהדרין לשמי, שבכל מקום שנאמר "לי" קיים לעולם ולעולמי עולמים: בכהנים הוא אומר שמות כה וכהנו לי (שמות כה) בלויים הוא אומר והיו לי הלויים (במדבר ח) בישראל הוא אומר כי לי בני ישראל עבדים. (ויקרא כה) בבכורות הוא אומר כי לי כל בכור בבני ישראל. (במדבר ח) במקדש הוא אומר ועשו לי מקדש (שמות כה) במזבח הוא אומר מזבח אדמה תעשה לי (שמות כ) בשמן המשחה הוא אומר שמן מוחשת קודש יהיה זה לי (שמות ל) במלכות הוא אומר כי ראיתי בבניו לי לי מלך (שמואל א טז) בקרבנות הוא

²⁵And the men of Israel said, "Have you seen this man who comes up to taunt Israel? ...²⁶ And David said to the men who were standing before him, saying, "What shall be done to the man who slays that Philistine, and takes away reproach from Israel, for who is this uncircumcised Philistine, that he should taunt the ranks of the living God?"...⁴⁵ And David said to the Philistine, "You come to me with sword, spear and javelin, and I come to you with the Name of the Lord of Hosts, the God of the armies of Israel which you have taunted."⁴⁶ This day, the Lord will deliver you into my hand, and I shall slay you, and take off your head, and I shall give the carcasses of the camp of the Philistines this day, to the fowl of the air and to the beasts of the earth, and all the earth shall know that Israel has a God.

וַיֹּאמֶר אִישׁ יִשְׂרָאֵל הֲרֵאִיתֶם הָאִישׁ הַעֲלֵה הַזֶּה כִּי לַחֲרֹף אֶת־יִשְׂרָאֵל עָלָה... כִּוּוּיֹאמֶר דָּוִד אֶל הָאֲנָשִׁים הַעֹמְדִים עִמּוֹ לֵאמֹר מִה יַעֲשֶׂה לְאִישׁ אֲשֶׁר יִכֶּה אֶת הַפְּלִשְׁתִּי הַלֵּז וְהִסִּיר חֲרָפָה מֵעַל יִשְׂרָאֵל כִּי מִי הַפְּלִשְׁתִּי הָעֹרֵל הַזֶּה כִּי חֲרָף מַעֲרֹכֹת אֱלֹהִים חַיִּים... וַיֹּאמֶר דָּוִד אֶל־הַפְּלִשְׁתִּי אַתָּה בָּא אֵלַי בַּחֲרֹב וּבַחֲנִית וּבַכִּיּוֹן וְאֲנֹכִי בָא־אֵלַיךָ בַּשֵּׁם יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי מַעֲרֹכֹת יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר חֲרָפְתָּ: מו-הַיּוֹם הַזֶּה יִסְגְּרֶךָ יְהוָה בְּיָדִי וְהִכִּיתֶךָ וְהִסֵּרְתִי אֶת־רֹאשְׁךָ מֵעַלַיךָ וְנָתַתִּי פָגֶר מַחֲנֶה פְּלִשְׁתִּים הַיּוֹם הַזֶּה לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְחַיֵּי הָאָרֶץ וַיַּדְעוּ כָל־הָאָרֶץ כִּי יֵשׁ אֱלֹהִים לְיִשְׂרָאֵל:

24. Samuel II 8

¹⁴And he placed governors in Edom; and all of Edom became servants to David. And the Lord saved David wherever he went.

יְדוּיָשִׁם בְּאֶדוֹם נְצַבִּים בְּכָל אֶדוֹם שָׂם נְצַבִּים וַיְהִי כָל אֶדוֹם עֲבָדִים לְדָוִד וַיִּזְשַׁע יְהוָה אֶת דָּוִד בְּכָל אֲשֶׁר הִלָּךְ:

¹⁵And David reigned over all Israel; and David administered justice and charity for all his people.

טוּוַיִּמְלֶךְ דָּוִד עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל וַיְהִי דוֹד עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה לְכָל־עַמּוֹ:

25. Samuel II 5:1 - Radak

We are of your flesh. Even though you are from Judah, we feel close to you because we are all children of Israel and brothers.

הֲנֵנוּ עֲצֻמְךָ וּבִשְׂרָךְ אֲנַחְנוּ. אֵף עַל פִּי שֵׂאתָ מִמִּשְׁפַּחַת יְהוּדָה וְהֲנֵנוּ קְרוּבִים לָךְ אֲנַחְנוּ גַם כֵּן עֲצֻמְךָ כִּי כָלְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲחִים אֲנַחְנוּ:

26. Ruth 4:11

וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אֲשֶׁר־בַּשַּׁעַר וְהַזְקֵנִים עֲדִים יַתְּנָן יְהוָה אֶת־הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל־בֵּיתְךָ כְּרָחֵל וְכִלְאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׂתֵיהֶם אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל וְעָשָׂה־חֵיל בְּאֶפְרָתָה וּקְרָא־שֵׁם בְּבַיִת לָחֵם: All the people at the gate and the elders answered, "We are. May the LORD make the woman who is coming into your house like Rachel and Leah, both of whom built up the House of Israel! Prosper in Ephrathah and perpetuate your name in Bethlehem!"

23. Samuel I 18

¹ And it was when David finished speaking to Saul, that Jonathan's soul had become attached to David's soul, and Jonathan loved him as himself.

וַיְהִי כִּכְלֹתוֹ לְדַבֵּר אֶל־שָׁאוּל וּלְפֶשֶׁת יְהוֹנָתָן נִקְשְׂרָה בְּנַפְשׁ דָּוִד וַיֶּאֱהָבֵהוּ יְהוֹנָתָן כְּנַפְשׁוֹ:

¹⁴ And David was successful in all his ways; and the Lord was with him.

וַיְהִי דָוִד לְכָל־דַּרְכּוֹ מִשְׁכִּיל וַיְהִי עִמּוֹ:

²⁰ And Michal, Saul's daughter, loved David; and they told Saul, and the thing pleased him.

כּוּוַתֶּאֱהָב מִיכָל בַּת־שָׁאוּל אֶת־דָּוִד וַיִּגְדּוּ לְשָׁאוּל וַיִּשְׂרַח הַדָּבָר בְּעֵינָיו: